

[Willesen.]

fremture i den, saaledes som den højtærede Indenrigsminister gør ved at fastholde sit Syn paa de smaa Partiers Eksistensberettigelse. Naar den højtærede Indenrigsminister hævder, at det vil være umuligt med en Opløsning af det nuværende Partistyre at danne en Landsregering, saa forekommer det mig, at netop det nuværende Partistyre er den største Hindring for Dannelsen af en Landsregering; thi man naar hidindtil ikke længere end til en Partiregering, og skal man naa til en Landsregering, saaledes som antydet i de sidste Tidens Diskussion om det parlamentariske Styre, er jeg overbevist om, at dette Partistyre da maa opløses fra sin Rod.

Naar den højtærede Indenrigsminister anker over, at vort Partis Standpunkt og Afgørelser her i Tinget har Tilfældighedens Præg, er jeg tilbøjelig til at tro, at det for adskillige Tilfældes Vedkommende skyldes, at vi er gaaet mod hans Standpunkter, idet vi i hver enkelt Sag har taget Standpunkt ud fra saglige Overvejelser uden politiske Hensyn, hvorved vi selvfølgelig har opnaaet at støde samtlige politiske Partier for Hovedet; men de Klø, vi saa faar, tager vi med godt Mod.

Naar den højtærede Indenrigsminister mener, at vort Program ikke har været vort Orienteringskort, er jeg tilbøjelig til at mene, at det er vi og vore Vælgere bedre i Stand til at afgøre end han. I hvert Fald har vi forfulgt vort Maal, og saa har vi paa hvert enkelt Trin overvejet, hvor langt vi kunde naa mod dette Maal, ogsaa under Hensyntagen til de Mennesker, hvis Skæbne var afhængig deraf.

Statsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg skal straks besvare det ærede Medlem Hr. Ulrichs Spørgsmaal med at sige, at det forekommer mig ikke, at der kan være Tvivl om Regeringens Standpunkt. Regeringens Standpunkt er klart. Jeg kan derom henviser til de Udtalelser, jeg nylig har fremsat for det høje Ting. Tvivlen ligger paa et andet Sted, og det var der, jeg tillod mig at henstille, at der blev tilvejebragt Klarhed.

Formanden: De ærede Medlemmer Hr. Stauning, Hr. Dahlgaard og Hr. Vilhelm Rasmussen har anmodet om at faa Ordet for tredie Gang under denne Sags Behandling. Denne Begøring kan ikke imødekommes, medmindre Tinget dertil giver sit Samtykke. Hvis ingen Indsigelse fremkommer, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Stauning: Jeg vil gerne gøre nogle korte Bemærkninger til de fra Ministrene sidst faldne Udtalelser, som der er Anledning for mig til at sige et Par Ord om.

Den højtærede Finansminister vendte tilbage til Regnskabsopgørelsen for 1924—25. Jeg er enig med Ministeren i, at noget stort Spørgsmaal er dette ikke, men det er da altid rimeligt at nævne de Tal, som er de rigtige. Nu siger den højtærede Finansminister, at det Tal, han har nævnt, 13,8 Mill. Kr., er tilvejebragt under Ledelse af den foregaaende Finansminister. Dette skal jeg ikke benægte, men da den foregaaende Finansminister fik denne Opgørelse forelagt, rettede han den til, hvad den burde være. Der manglede nemlig 5,7 Mill. Kr., og jeg kan godt sige den højtærede Finansminister, hvad det er for Beløb; det er Valutaafgiften og Omsætningsafgiften, som det ved den paagældende Opgørelse var glemt at medtage som ikke hørende til Driftsregnskabet. Derved bliver der 19,5 Mill. Kr.s Underskuud opgjort efter den nugældende Opgørelsesmetode.

Dette har den forrige Finansminister meddelt det høje Ting med de rigtige Tal, uden at der den Gang gjordes Indsigelse derimod. At den højtærede Finansminister nu vender tilbage til en urigtig og senere korrigeret Opgørelse, kan ikke berettigede ham til at paastaa, at dette er det rigtige Tal.

Den højtærede Minister gjorde den Bemærkning til mig, at naar jeg gik ud fra 1921 som det Aar, i hvilket Lønnedsættelsen var paabegyndt, saa var det ikke det, det drejede sig om, men derimod om, hvorvidt Lønnen i 1921 var berettiget. Det forekommer mig dog, at det hverken er min eller Arbejdernes Sag at godtgøre noget som helst derom. Selvfølgelig var de Lønninger, Arbejderne oppebar i 1921, berettigede, ellers havde Arbejdsgiverne formodentlig ikke indrømmet dem disse Lønninger, og det maa være den Part, som ønsker disse Lønninger ændret, der godtgør, at de er uberettigede i den Størrelse, de har, det kan fornuftigvis ikke være Arbejderne, som skal godtgøre deres Ret til den Løn, der ved Overenskomst er sikret dem.

Den højtærede Undervisningsminister fremsatte nogle Bemærkninger, der vistnok skulde være morsomme, med Hensyn til min Paapegen af gældende Ret, sikret Embedsmændene ved Grundloven. Jeg tror aldeles ikke, der er Anledning til at tage dette morsomt.

Den højtærede Undervisningsminister sagde med Hensyn til hans Bemærkninger om Forstanderen for Statens Lærerhøjskole,